

**ΑΠΟ «ΜΑΡΙΤΑ» ΣΤΟ «ΒΑΡΒΑΡΟΣΣΑ»
(Ανεπανόρθωτος Τραυματισμός, η Καθυστέρηση των έξι εβδομάδων)¹**

Στις ελεύθερες Δημοκρατικές Χώρες η εκάστοτε επίσημη εξωτερική πολιτική καθορίζεται από τις εκλεγμένες Κυβερνήσεις οι οποίες όμως αναπόφευκτα επηρεάζονται, κατά το μάλλον και ήττον, από την κοινή γνώμη. Βεβαίως στον καταμερισμό της ευθύνης της εφαρμοζόμενης πολιτικής, το μεγαλύτερο ποσοστό αυτής δικαίως αποδίδεται στους Πολιτικούς που σχεδιάζουν και εφαρμόζουν την Πολιτική. Δεν είναι όμως άμοιροι ευθύνης και οι Πολίτες που εκλέγουν δια της ψήφου των τους Πολιτικούς.

Εξετάζοντας διαχρονικά την εξέλιξη της ιστορίας μας θα διαπιστώσουμε, πιστεύω με έκπληξη, ότι αποτελούμε κλασσικό παράδειγμα προχειρότητας, έλλειψης σοβαρής προετοιμασίας και σταθερότητας, ατολμίας και παθητικού συμβιβασμού στην εξωτερική μας πολιτική. Λαός ευφυής, με εθνική αρετή και συνείδηση, με αρχοντιά (μακριά από την ξιπασμένη ψευτοαριστοκρατική θεώρηση των πραγμάτων) εμφανιζόμαστε και ενεργούμε ως άτομα του: «ες αύριον τα σπουδαία»², «ούπω καιρός...»³, «πέρα βρέχει», «δε βαριέσαι, έχει ο θεός». Διακατεχόμαστε από κάποια δόση νεφελώδους υπεροχής και αστείας υπεροψίας έναντι των “κουτόφραγκων” και των “αγροίκων cow Boys” της Δύσεως, ενώ πιθηκίζουμε σε κάθε ξενόφερτο δικό τους υποπροϊόν υλικό και πνευματικό. Με αβάστακτη ελαφρότητα χειριζόμαστε θέματα υψίστης σημασίας και διαπραγματευόμαστε το μέλλον της Πατρίδος μας με απογοητευτική προχειρότητα, δυσκολευόμενοι να δεχθούμε ότι έχουμε παύσει προ πολλού να είμαστε το κέντρο του κόσμου, ότι ο ομφαλός της Γής έχει μετακομίσει από τους Δελφούς και με “διεθνές διαβατήριο” πλέον, περιφέρεται σε άλλα κέντρα του Πλανήτη.

Ανιστόρητοι, έχουμε την αφελή αξίωση να γνωρίζουν οι ξένοι αυτό που εμείς αγνοούμε· την ιστορική, πολιτιστική μας κληρονομιά. Έτσι, χωρίς προετοιμασία, χωρίς το σθένος που γεννάται από την γνώση των δικαίων μας και την πίστη στις δυνατότητές μας, περιφερόμεθα ως διεθνείς επαίτες (Συναντήσεις, Συνέδρια, Συνθήκες, ...) συμμετέχοντες και αντιμετωπιζόμενοι ως «το κακό παιδί της Δύσης», το συνεχώς παραπονούμενο για αυτό που θεωρεί αυτονόητο. Όμως σε ένα Κόσμο όπου 2.000 χρόνια κηρύγματος αγάπης του Χριστού, δεν κατάφεραν να εξοβελίσουν την πλεο-

¹ Άρθρο που δημοσιεύθηκε στην ημερήσια εφημερίδα της Χαλκίδας «Ευβοϊκός Τύπος» την 22 Νοεμβρίου 2019.

² Παροιμιώδης φράση του ολιγαρχικού άρχοντα των Θηβών Αρχία (382 π.χ.), ο οποίος ανέβαλε ανάγνωση ειδοποίησης της δολοφονίας του, για να μη διακόψει την διασκέδασή του.

³ «ούπω καιρός, ουκέτι καιρός» (υπάρχει ακόμη καιρός, δεν υπάρχει πλέον καιρός). (Θαλής ο Μιλήσιος).

νεξία και απληστία που διαπίστωσε ο Θουκυδίδης⁴ προ 2.500 χρόνων, τίποτε δεν χαρίζεται, τίποτε δεν είναι αυτονόητο. Τα πάντα κερδίζονται με επιμονή και προσπάθεια, από Λαούς που πιστεύουν και γνωρίζουν το αυτονόητο που επικαλούνται, από ηγέτες που δεν χάνουν ευκαιρίες, αλλά τις εκμεταλλεύονται όταν εμφανισθούν ή ευφυώς τις δημιουργούν όταν οι συγκυρίες το επιτρέπουν. Οδυνηρή διαπίστωση των ανωτέρω, η εξέλιξη και τα αποτελέσματα της εφαρμοζόμενης μεταπολιτευτικής μας πολιτικής. Ελληνοτουρκικά, Σκόπια, Β. Ήπειρος, Α.Ο.Ζ. , Ν.Α.Τ.Ο., Ε.Ε., Μεταναστευτικό, Ελληνοαμερικανικές σχέσεις, ... τονίζουν του λόγου το ασφαλές.

Με αυτή την κάπως μακροσκελή εισαγωγή, και με αφορμή τον πρόσφατο εορτασμό της εθνικής μας επετείου της 28^{ης} Οκτ. 1940, ήθελα να τονίσω μία άλλη κακοδαιμονία της Πατρίδας μας· αυτή, της διαχρονικής απελπιστικής αποτυχίας των ηγετών της, στην ενημέρωση των λαών για την επίσης διαχρονική προσφορά της Ελλάδος στο εκάστοτε διεθνές γίγνεσθαι και για τα εθνικά της δίκαια. Περιοριζόμενος στα πλαίσια δημοσιεύσεως άρθρου της εφημερίδος, θα αναφερθώ στην αποσιώπηση, υποβάθμιση και παραποίηση της συμβολής της Ελλάδος στον Β΄Π.Π. Και βέβαια δεν είναι οι ξένοι που άρχισαν να υποβαθμίζουν την εξάμηνη εποποιία του 1940 – 41 (που στο κάτω – κάτω, θα είχαν κάποια δικαιολογία και συμφέρον να το κάνουν). Είμαστε εμείς αυτοί που αρχίσαμε πρώτοι την υπονόμηση και κατεδάφιση του λαμπρού μνημείου ηρωισμού και δόξας που έστησαν τα παιδιά της Ελλάδος στις βουνοκορφές της Β. Ηπείρου με τον νικηφόρο εξάμηνο αγώνα τους, παρά το τραγικό τέλος του. Πολιτικοί, πνευματικά ιδρύματα, συγγραφείς, ποιητές, καλλιτέχνες, άνθρωποι της διανόησης, ... αδιαφόρησαν και απερίσκεπτα υποβάθμισαν τον πολεμικό μας θρίαμβο. Ιδιαίτερα, την επαύριον της Μεγάλης Νίκης, στη Διάσκεψη της Ειρήνης, γύρω από το τραπέζι των διαπραγματεύσεων όπου και η αναγνώριση της συμβολής εκάστου και η “διανομή των κερδών” οι τότε υπεύθυνοι πολιτικοί ηγέτες, «ασχολούμενοι με αλλότρια» (κομματική επικράτηση, πολιτειακές αλλαγές,...), επαναπαυόμενοι σε αποκοιμιστικούς επαίνους ρητορικής καλλιπέπειας⁵ φίλων και συμμάχων, δεν πρόβαλαν “πεισματικά” την τεράστια ζημία που επέφερε ο ηρωικός αγώνας και η αντίσταση των Ελλήνων, στο χρονοδιάγραμμα στρατηγικής του Χίτλερ

⁴ «οι ισχυροί πράττουν ό,τι τους επιτρέπει η δύναμή τους και οι αδύναμοι υποχωρούν και το δέχονται». (Θουκυδίδης 460 – 399 π.χ.)

⁵ - «Δεν υπάρχει άλλη πορεία για μας από το να διασφαλίσουμε ότι καταβάλαμε κάθε προσπάθεια να βοηθήσουμε τους Έλληνες που αποδείχθηκαν τόσο ικανοί.» (Ούνιστον Τσώρτσιλ /8.1.1941).

- « Όταν όλοι πίστευαν στο αήττητο των δικτατόρων, ο Ελληνικός Στρατός έδειξε στον κόσμο ότι ήταν δυνατή η επιτυχής αντίσταση ακόμα και από μια μικρή χώρα» (Χάϊντς Ρίχτερ – Γερμανός ιστορικός).

- «Τα νησιά αυτά (εννοεί την Ρόδο και την Κύπρο) είναι, από παράδοση και συναίσθημα, ελληνικά· οι κάτοικοι προσβλέπουν στην Ένωση με την Ελλάδα· το δίκαιο αίτημά τους πρέπει μετά τον πόλεμο να γίνει δεκτό ... » (Άντονι Ιντεν , Άγγλος πολιτικός, υπουργός Εξωτερικών επί Τσώρτσιλ /1940 – 1945).

στην επίθεση κατά της Σοβιετικής Ένωσης (Σ.Ε.). Δεν τόνισαν “επίμονα” το γεγονός ότι η καθυστέρηση των 6 εβδομάδων της μεγαλειώδους Ελληνικής αντιμετώπισης του Γερμανικού Σχεδίου «ΜΑΡΙΤΑ» (Κωδική ονομασία επίθεσης στην Ελλάδα) και της σθεναρής αντίστασης των Κρητικών στο σχέδιο «ΕΡΜΗΣ» (Κωδική ονομασία Γερμανικής αεραποβατικής επιχείρησης στην Κρήτη) τραυμάτισε ανεπανόρθωτα και είχε καταλυτική επίδραση στην αποτυχία του Σχεδίου «ΒΑΡΒΑΡΟΣΣΑ» (Κωδική ονομασία της Γερμανικής εισβολής στη Σ.Ε.) αφού συνέπειά της ήταν η αναβολή της επίθεσης στην Σ.Ε. ως τις 22 Ιουνίου. Ασφαλώς διαφορετική θα ήταν η εξέλιξη του Πολέμου και άλλη η τύχη της Ευρώπης (και όχι μόνο), χωρίς την συμβολή αυτή της Ελλάδος. Όμως στο «θέατρο του παράλογου» που συντηρούν “σεναριογράφοι, σκηνοθέτες και παραγωγοί”, ιδεοληπτικοί του Σοβιετικού “Παραδείσου”, θεωρείται αδιανόητο να οφείλει η Σοβιετική Ένωση την σωτηρία της στην Ελλάδα. Αλλοίμονο!!! Τι προσβολή!!! Η κραταιά Ε.Σ.Σ.Δ. του Στάλιν, η συνυπογράψασα με την Ναζιστική Γερμανία του Χίτλερ το σύμφωνο Ρίμπεντροπ – Μολότωφ⁶, οφείλει για την σωτηρία της και στην Ελλάδα!!! Στην Ελλάδα που με τον ηρωικό αγώνα της αντιστάθηκε στις δυνάμεις του 3^{ου} Ράιχ, επί 219 ημέρες (43 ημέρες η Γαλλία, 18 το Βέλγιο, 4 η Ολλανδία ...). Στην Ελλάδα που ανέτρεψε το όραμα του Χίτλερ για την οικοδόμηση μιας Νέας Τάξης στην Ευρώπη: Αλλαγή του χρονικού σχεδιασμού εξέλιξης του «ΒΑΡΒΑΡΟΣΣΑ» (έπρεπε να αρχίσει 15/5/41 και άρχισε 22/6/41) - Ανακοπή προελάσεως της Βέρμαχτ (πρόλαβε βαρύτατος ο χειμώνας) - Αποτυχία καταλήψεως της Μόσχας – Αποτυχία καταλήψεως της Ε.Σ.Σ.Δ. – Αρχή του τέλους του 3^{ου} Ράιχ.

Με εκτίμηση

Δοξάκης Ιωάννης – Υποστράτηγος ε.α.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Βικιπαίδεια
2. Ιστορικά (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ)
3. Ιχνηλατώντας το Χθες (ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ /Σ.Ε.Ε.Θ.Α)
4. Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος (Ουίνστον Τσώρτσιλ)
5. Ιστορικός ΑΤΛΑΣ / 20^{ος} Αιώνας

⁶ Γερμανοσοβιετικό σύμφωνο μη επίθεσης (23 Αυγ. 1939).